

Els músics de Bremen

Quan van arribar a la casa van veure un grup de lladres que preparaven un sopar fastuós

Els contes de tota la vida es poden vestir de moltes maneres. El projecte Dibuixacontes presenta cares conegudes que expliquen aquells clàssics amb què ens hem fet grans, mentre il·lustradors els omplen de traços i colors. El sisè d'aquesta sèrie (produïda per Alguna Pregunta per al canal de Youtube de Betevé) és *Els músics de Bremen*, dels germans Grimm i adaptat en català per Estel Solé (<https://estelsolepoesia.wordpress.com/about/>). El narra l'actor Marcos Franz (<http://www.marcosfranz.com/>) i el dibuixa l'il·lustrador Oriol Malet (<http://www.malet.co/es/oriol-malet/>).

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=4aPm95nlutw>

Aquesta història va passar a Alemanya. Un ase havia treballat tota la vida a la granja d'uns pagesos, però va arribar un moment en què l'ase ja era massa vell i el pagès va voler comprar-ne un de més jove. I va enviar l'ase vell a l'escorxador perquè el sacrificuessin. L'ase, que era més llest del que tothom es podia imaginar, va veure que volien matar-lo i es va escapar. Li semblava tan injust i tan trist que el seu amo, a qui havia servit durant anys, ara se'l tragués de sobre amb tanta lleugeresa que va decidir que havia de fer alguna cosa per animar-se. A l'ase sempre li havia agradat la música, però com que era una vocació que mai havia explorat va decidir que se n'aniria a la població de Bremen, on hi havia una banda municipal de música que tenia molt bona fama.

Quan l'ase anava cap a Bremen es va trobar amb un gos de caça.

?Per què corres amb la llengua a fora? -li va demanar l'ase al gos.

?Perquè soc vell i m'escapo del meu amo que em vol matar -va respondre el gos esbufegant.

Aleshores, l'ase va pensar que aquell gos, que es trobava en la mateixa situació que ell, potser el voldria acompanyar.

?Vine amb mi a Bremen. Ens apuntarem junts a la banda municipal de música. Jo puc tocar la guitarra i tu, el tambor? va proposar l'ase. I el gos ho va acceptar de bona gana.

Quan l'ase i el gos caminaven junts cap a Bremen, la ciutat alemanya, es van trobar un gat.

?Hola, gat! On vas tan sol i trist? -va demanar-li el gos.

?Ja soc molt vell i la senyora amb qui he viscut tota la vida no em vol cuidar més i m'ha fet fora de casa. -va respondre el gat, afligit.

?La teva història és com la nostra -va afegir l'ase-. Vine a Bremen amb nosaltres, que ens farem músics!

I el gat es va unir a l'ase i al gos. Quan tots tres animals travessaven una zona de camps van sentir un gall que cridava com un desesperat.

?Gall! Per què crides tant? -li va demanar el gat.

?Estic desolat! Tota la vida he fet de despertador d'una família i ara he sabut que demà em volen matar i se'm volen menjar dins una sopa. Així que crido a veure si tot sol m'ofego abans que em matin ells -va respondre el gall.

?Ni parlar-ne! Vine amb nosaltres; anem a Bremen per fer-nos músics i viure més alegrement.

L'ase, el gos, el gat i el gall van caminar durant hores, però se'ls va fer de nit i van decidir aturar-se a reposar sota un arbre. El gat i el gall es van enfilear a l'arbre i van veure una llum que devia ser d'una casa.

?Ep! Els d'aquí a baix! Acostem-nos allà, que hi ha una casa on estarem més a gust -va dir el gall al gos i al gat que descansaven recolzats a la soca.

Quan van arribar a la casa van veure un grup de lladres que preparaven un sopar fastuós.

?Els espantarem perquè ens deixin la casa per a nosaltres -va dir el gat.

I així ho van fer. Es van enfilear l'un sobre l'altre: l'ase va recolzar les potes a la finestra, el gos va pujar sobre l'ase, el gat ho va fer damunt del gos, i el gall es va enfilear sobre el gat. I cada animal va començar la seva música particular. L'ase bramava, el gos bordava, el gat miolava i el gall cantava. Entre aquella barreja de sons i que els animals es van acostar molt a la finestra, el vidre es va trencar. Els bandits, que eren a dins, van creure que hi havia fantasmes i van sortir corrent de la casa, espantats.

Els animals es van menjar l'enorme tiberi que aquells lladres havien preparat i, quan van haver acabat, se'n van anar a dormir. Però, aleshores, un dels bandits va tornar a la casa per espiar què passava. Va pujar fins a una habitació que era tota fosca i hi va veure els ulls brillants del gat. Es va pensar que era un foc i hi va apropar un llumí per encendre una espelma i poder-s'hi veure, però quan el gat va sentir el llumí arran de la cara es va llançar contra l'home i el va començar a esgarrapar. Mentre fugia, el bandit va ensopegar amb el gos, que dormia a terra, i aquest li va mossegar una cama. I encara l'ase li va etzibar una coça a l'esquena. Just abans de sortir per la porta i de córrer cap on eren els seus amics, va sentir el gall que cridava «quiquiriquí!».

L'home, espantat com una mala cosa, va anar a parlar amb els seus amics.

?No us ho creureu. A dins la casa hi ha una bruixa horrible que m'ha esgarrapat tot el cos, després m'ha agafat la cama amb unes tenalles i un monstre pelut m'ha colpejat l'esquena amb una porra. I quan ja estava a punt de sortir, un fantasma ha cridat: «Porteu-me'l aquí!» -va explicar el bandit als seus amics.

Els lladres van decidir que no tornarien allà dins. I els quatre animals s'hi van quedar a viure per sempre. Estigueu ben atents: si mai passeu per davant d'aquella casa, pareu bé l'orella i escolteu la seva música de miols, lladrucs, quiquiriquís i brams.

